

«La manca d'ètica és també manca d'intel·ligència»

► Ho diu Adela Cortina (València, 1947), catedràtica d'ètica i filosofia política a la Universitat de València i autora d'un llibre de 184 pàgines que respon a la pregunta «Per a què serveix realment l'ètica» (Editorial Paidós), un llibre guardonat amb el Premi Nacional d'Assaig perquè «aplica el rigor de la filosofia als interrogants de la vida actual». «La manca d'ètica —diu també l'autora— la paguen sobretot els més dèbils». En aquest sentit, la senyora Cortina ha declarat que «l'Informe FOESSA 2014, que presentà Càritas a finals d'octubre, és demolidor. I Càritas és perfectament creïble, perquè té una autoritat moral guanyada a pols».

GLOSSA

Esperem amb confiada esperança

Acabava de pujar al tren de rodalies. Estava situant-me en un compartiment de quatre persones. Una senyora parlava per telèfon i vaig captar les frases finals de la conversa: [...] «comprenc que la situació és difícil i et faré costat. No deixis de pregar, de posar-ho a la pregària, jo també ho faré». Acabà la conversa, guardà el mòbil i el seu rostre traspuava pau. Potser ja havia encetat la pregària.

No sé quina era la situació difícil, ni la seva magnitud. Quedava clar, però, que davant una dificultat l'actitud de la senyora era fer costat, recomanar la pregària i afegir-hi la seva. Potser més sovint del que ens pensem, aquesta és la resposta que convé aportar a moltes de les qüestions que ens interpel·len i, en ocasions, ens angoixen i fan perdre la pau: pregar Déu amb confiança, demanar-li que es faci segons la seva voluntat i col·laborar amb l'esforç necessari perquè esdevingui realitat.

La confiança de la senyora en la pregària hauríem de fer-la nostra en l'Advent que estem vivint enguany. Esperem amb confiada esperança

la vinguda de Jesús infant. Volem preparar-ne l'estada entre nosaltres: les llums, les felicitacions il·lustrades, el pessebre, les paraules de bon desig, el tió... Preparem-nos també i sobretot interiorment. «Déu envià el seu fill, nascut d'una dona, perquè obtinguéssim la condició de fills» (Ga 4,4-5) ... i continua acompanyant-nos, caminant entre nosaltres. Convé descobrir la seva presència bategant ben viva en les situacions, els fets, les persones i la intimitat de la pregària.

Preparar-nos amb la pregària, manifestant la joia significativament i de manera especial en la preocupació, la compassió envers la humanitat adolorida que és ben a prop nostre. Col·laborem en les campanyes diverses que es promouen: aliments, mantes, diners... En aquests dies enfortim la nostra fe, que abundin les bones obres malgrat el mal del món i el nostre pecat personal. Jesús ve a nosaltres: «Obriu en el desert una camí al Senyor, aplaneu en l'estepa una ruta per al nostre Déu» (Is 40,3).

Enric Puig Jofra, SJ

RESSÒ DE LA PARAULA

El despertador

Retenim la imatge de la dona embarassada per entendre l'Advent. Diuen que la primera vegada que una mare s'adona que està encinta viu com una sacsejada que li canvia la vida. Sempre es donarà aquesta experiència, per més que avui prevalgui el control sobre els embarassos i la recerca conscient i lliure del fill.

Aquest fet, com molts d'altres en la vida de tots, actua de «despertador». Perquè normalment vivim «adormits» o «endormiscats». Com s'esdevé en la mateixa vida matrimonial, construïm el nostre habitacle confortable, en el qual ens trobem a gust, perquè respon a les nostres particulars expectatives. Hi passen els dies, sota control i tranquils, en una atmosfera còmoda, com adotzenats i protegits, perquè fins els imprevistos podrien ser dominats. Però la vida és més. La major part d'ella no és manipulable, s'escapa del nostre control. La qual cosa és veritat, sobretot quan l'esdeveniment que sobrevé és un ésser nou, una persona destinada a ser lliure, que irromp en la nostra existència trastocant el nostre muntatge.

Això mateix és el que ocorre en l'Advent i Nadal. Malauradament aquests temps, per circumstàncies que tots coneixem, han esdevingut una festa, però una festa innòcua, quelcom ja controlat que deixa les coses tal com estaven. Tanmateix, l'Advent i el Nadal autèntics contenen al seu cor una crida, o millor, un crit: Desperta't! Això és el que escoltem en la litúrgia:

«Desvetlla't, cor meu, desvetlleu-vos, arpa i lira meva, vull desvetllar l'aurora!» (Sal 57,9).

«Desvetlla't, desvetlla't, alça't, Jerusalem» (Is 51,17). «Desvetlla't, desvetlla't, Sió» (Is 52,1). «Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum: sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor» (Is 60,1).

«Per això diem: Aixeca't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts, i el Crist t'il·luminarà» (Ef 5,14).

«Ja és hora que us desvetlleu!... La nit és avançada i el dia ja s'acosta. Despullem-nos, doncs, de les obres de la fosca i revestim-nos de l'armadura de la llum. Com escau a ple dia, comportem-nos dignament, sense orgies ni borratxeres, sense luxúries ni disbauxes, sense baralles ni enveges. Revestiu-vos de Jesucrist, el Senyor, i no us preocupeu de satisfer els desigs terrenals» (Rm 13,11-14).

Desvetllar-se, alçar-se, vestir-se per al combat diari, això és l'Advent. És com un clarejar en el llindar del dia. És disposar-se a viure la trobada amb la llum i a caminar sota la seva resplendor.

La tasca llavors consisteix a detectar quina és la nostra nit, quines les situacions que ens retenen adormits, quin el crit de Déu que ens desperta, les disposicions que, com un vestit ens permeten caminar i lluitar en ple dia. Perquè l'Escriptura identifica la conducta pròpia de la tenebra, la conversió, semblant al despertar, que suposa abandonar-la i assumir una vida pròpia de Jesucrist.

Aquest llenguatge sembla llunyà a la manera com solem viure l'Advent i Nadal. En si no es tracta d'un llarg i pesat treball. Què és desvetllar-se, sinó obrir els ulls i reconèixer la llum que ja existia abans, quan estàvem adormits, però que ignoràvem, entretinguts per ensenyaments i falsos déus?

El so del despertador sempre molesta, encara que ho suavitzem amb música agradable (així hem endolcit l'Advent i el Nadal). És clar, podem apagar-lo immediatament. Però llavors seguirem en la fosca nit. Encara que dormir és reparador, nosaltres estem fets per al dia. Ser cristià és viure despert, amb els ulls oberts a la llum.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

ENTREVISTA

JUAN FELIPE RAMÍREZ

Do de la Providència

Aquest vespre, a les 19.30 h, fra Juan Felipe Ramírez professarà solemnement, amb la gràcia de Déu, la Regla i la vida dels framenors franciscans caputxins, a Igualada. Fra Felipe, antioqueño de Medellín (Colòmbia), ha viscut un procés «molt llarg, bonic i complex».

Com vas viure el procés?

Sóc fill d'una família cristiana que m'ha transmès la fe i l'amor a Jesús i a l'Església. He viscut moments bonics i també de tràgics, com la mort violenta del meu germà David, de 15 anys. Després d'un viatge a Assís el 2007, àvid d'un canvi seriós i radical en la meua vida, prego a sant Francesc i em poso a les seves mans. Entro en contacte amb la comunitat d'Arenys i avui concretament la resposta a aquella crida en la fraternitat franciscana caputxina, que ha estat per a mi un do de la Providència divina.

Com ha canviat la teua vida?

El passatge evangèlic del fill pròdig resumeix l'evolució i el canvi en la meua vida: revela tot un camí de retorn a la casa del Pare, en el qual un cop més Déu em sorprèn amb el seu infinit amor misericordiós. Ara sóc una mica més conscient del do de la vida i de la meua antiga mentalitat de jornalero, per això, em dispo a un llarg camí de conversió a la llum de l'Evangeli de Jesucrist.

Què significa el pas de la professió solemne?

És un regal de Déu. Faig vot a Déu, Pare sant i omnipotent, de viure durant la resta de la meua vida en l'obediència, sense posseir res i en castedat, i també prometo observar la vida i la Regla dels framenors. Em dono de tot cor a la Fraternitat, a fi que pugui assolir la perfecció de la caritat al servei de Déu, de l'Església i dels homes.

Oscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

Confianza en Cristo

Roncalli vivía una gran confianza en Cristo, alimentada en la oración, pues, además del Breviario, rezaba cada día las tres partes del Rosario. Siendo patriarca de Venecia, evocaba, en este sentido, un gráfico episodio:

«Recuerdo siempre la impresión que me hacía, durante tantos años, subiendo las viejas escaleras del Vaticano, un fresco en el muro de una de las bóvedas de arriba, subiendo hacia la cima: Simón el pecador, en el momento de ser engullido por las olas, y Jesús que lo levanta y le dice: "Modicae fidei, quare dubitasti?" (Hombre de poca fe, ¿por qué dudaste?) [...]. Animémonos, Dios no muere; y las promesas de Cristo, Hijo de Dios, son inquebrantables. La gracia del Señor está con nosotros; y con ella estamos dispuestos a afrontar cualquier combate.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

SER PADRES

Baja el rendimiento escolar

Las observaciones de los maestros indican que aproximadamente las dos terceras partes del alumnado muestra acusados cambios en el ámbito escolar debidos a la separación de sus padres.

Recuerdo la sorpresa que me causó hace años la curiosa petición de una conferencia de un colegio de monjas de Barcelona, con el recado específico de que hablara al cuadro docente de cómo tenían que actuar con sus alumnos hijos de padres separados «el lunes por la mañana», que era habitualmente el día que estaban más alterados, después de pasar el fin de semana con el otro progenitor.

A muchos niños la ansiedad y la preocupación por la disolución matrimonial les produce nuevos problemas de concentración: casi la cuarta parte del alumnado en esta situación presenta una dificultad para concentrarse en el trabajo escolar. La triple combinación de tristeza, ensañación («está en la luna», «se pierde en las nubes») y problemas de concentración se presenta también en uno de cada cinco estudiantes, con un significativo bajón de su rendimiento escolar que dura bastante tiempo después de la separación.

Quiero, por último, hacer hincapié en una de las desafortunadas consecuencias que genera la separación: el deterioro de la relación con los compañeros de escuela. Esta situación es más lamentable en el caso de los niños más pequeños (está demostrado que las niñas salen mejor paradas de estas alteraciones de relación social estudiantil). Animo a intervenir con prontitud al profesional docente.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Y Dios miró hacia la periferia

Dios miró hacia «la periferia del Imperio romano y hacia la periferia de Israel», y en Nazaret, lugar alejado de los ámbitos de influencia de Roma y de Israel, miró a una joven, sobre ella posó su mirada, y la eligió. La eligió «para ser la madre de su Hijo. Madre de Aquel que ha venido a liberarnos de la esclavitud del pecado». Y fruto de esa elección la hace Inmaculada. La Inmaculada «es fruto del amor de Dios que salva el mundo».

Nuestra mirada es atraída por la belleza de la Madre de Jesús, ¡nuestra Madre! La Inmaculada. La «Llena de gracia», repetía gozoso el Papa con los fieles en el *ángelus* del día de la Inmaculada, en el segundo domingo de Adviento (8-12-13).

Dios también nos ama a cada uno de nosotros, en nuestras periferias, tiene un proyecto de amor para cada uno de nosotros. Hemos sido elegidos «para ser santos e inmaculados» (Ef 1,4).

Mirando a María, nuestra bella Madre Inmaculada, reconocamos «nuestra vocación más profunda: ser transformados por la belleza de Dios. Dejémosnos mirar por ella para aprender a ser más humildes, y también más valientes en el seguir la Palabra de Dios; para acoger el tierno abrazo de su Hijo Jesús, un abrazo que nos da vida, esperanza y paz».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

8. □ † **Dilluns** (lit. hores 2a setm.) [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Inmaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ **Dimarts** [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ **Dimecres** (□ Terrassa) [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III); santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.

11. ■ **Dijous** [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Argelguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ **Divendres** [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic). Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. ■ **Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 19 / Lc 17,10-13]. Santa Llúcia (s. III-V), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. ■ † **Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores 3a setm.) [Is 61,1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50.53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Sant Joan de la Creu († 1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

DIUMENGE II D'ADVENT

▀ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5,9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats.»

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit.»

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien.»

▀ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▀ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

▀ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

El vestit de Joan era de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▀ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5,9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

▀ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▀ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No perdáis de vista una cosa: para el Señor un día es como mil años, y mil años como un día. El Señor no tarda en cumplir su promesa, como creen algunos. Lo que ocurre es que tiene mucha paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie perezca, sino que todos se conviertan.

El día del Señor llegará como un ladrón. Entonces el cielo desaparecerá con gran estrépito; los elementos se desintegrarán abrasados, y la tierra con todas sus obras se consumirá. Si todo este mundo se va a desintegrar de este modo, ¡qué santa y piadosa ha de ser vuestra vida! Esperad y apresurad la venida del Señor, cuando desaparecerán los cielos, consumidos por el fuego, y se derretirán los elementos. Pero nosotros, confiados en la promesa del Señor, esperamos un cielo nuevo y una tierra nueva en que habite la justicia. Por tanto, queridos hermanos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, immaculados e irreprochables.

▀ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío mi mensajero delante de ti para que te prepare el camino. Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos".»

Juan bautizaba en el desierto; predicaba que se convirtieran y se bautizaran, para que se les perdonasen los pecados. Acudía la gente de Judea y de Jerusalén, confesaba sus pecados, y él los bautizaba en el Jordán. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre.

Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

Sant Joan Baptista. Pintura d'El Greco, Museu Provincial de València

COMENTARI

Déu ve per fer-nos tornar a ell

Durant la deportació de Babilònia (s. vi aC), la paraula del profeta Isaïes dóna esperança i invita a la confiança, tant als deportats com als hebreus que es van quedar a Palestina. Déu camina al davant del seu poble i el guia per retornar-lo lliure del país de l'esclavitud fins a la pròpia terra. És el bon pastor que té cura dels febles i dels petits. Es manifesta fort consolant el seu poble i perdonant-li la culpa: «Digueu a Jerusalem que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa». «Puja en una muntanya ben alta, missatger, que anuncies a Sió la bona nova! [...] Digues a les viles de Judà: "Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba

amb poder... vetlla com un pastor pel seu ramat, l'aplega amb el seu braç"» (1a lectura).

Vet aquí el portador de la Bona Nova que precedeix el Senyor que ve. Vet aquí el Precursor Joan Baptista que no porta les insígnies rutilants que distingeixen els ambaixadors i viu en el desert, vestit amb pèl de camell. El retrat del Baptista que hi ha al centre de la primera pàgina de l'evangeli de Marc suposa necessàriament que mirem la seva matriu original tal com la trobem en l'anomenat *segon Isaïes* (40-55), profeta anònim de l'exili de Babilònia (primera lectura).

Com el seu predecessor, «crida en el desert: obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». La seva predicació atreu multituds perquè proclama la manifesta-

ció imminent d'un que és més poderós que ell: «Jo no sóc digne d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat.» Ell batejava un baptisme de conversió que exigia una veritable conversió dels cors. Però vindria un altre que batejaria amb l'Esperit Sant.

Joan ja anunciava Jesús sense anomenar-lo. Jesús reprèn el missatge del Precursor: «S'ha acomplert el temps i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» L'Església i el món sempre tenen necessitat de profetes-precursors com Joan Baptista. On s'alça la seva veu sense arrogància i sense agressivitat, s'obre el camí del Senyor, s'evangelitza. Obrim-nos al sagrament del perdó, de la reconciliació.

Ignasi Ricart, claretià

CRÒNICA

Trobada de visitadors voluntaris de la Pastoral de la Salut. Prop de 100 persones van assistir-hi dissabte 22 de novembre, a la Casa de l'Església. Després de la benvinguda i la pregària, el Prof. Javier Velasco va explicar el tema de la Campanya del Malalt 2014-2015: «Salut i saviesa del cor: «Una altra mirada és possible»». Després de veure el vídeo sobre els 10 anys de vida de la diòcesi, el bisbe Agustí va comentar la tasca de la Delegació de Pastoral de la Salut durant aquests anys i la gran importància que té per a l'Església l'atenció als malalts. Finalment, el delegat, Mn. Xavier Sobrevia, va explicar alguns aspectes importants per millorar la comunicació amb el malalt.

XXVI Trobada arxiprestal de Montserrat. Va tenir lloc dissabte 23 de novembre al recinte Rogelio Rojo de Masquefa, durant tot el dia, de

NOTÍCIES DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA

Sergi Sicília, nou prevere diocesà. Va ser ordenat, de mans del bisbe Agustí, diumenge 23 de novembre, festivitat de Crist Rei, a la Catedral de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat, plena de gom a gom. Ha estat un motiu de joia i d'agraïment a Déu, ja sigui per al nou prevere com per a tota la comunitat cristiana. Enhorabona!

les 11 a les 17.30 h. El moment central de la trobada, va ser la xerrada-col·loqui amb la Gna. Regina Goberna, osb, benedictina del Monestir de Sant Benet de Montserrat, que va parlar de «com l'espiritualitat passa per l'art», amb el seu testimoni de fe. Precisament enguany se celebra el cinquantenari del taller de ceràmica de les monges benedictines de Montserrat. Després del dinar de germanor, la trobada va concloure amb l'eucaristia al temple parroquial de Sant Pere.

AGENDA

Recés d'Advent per a preveres i diaques. Dimarts vinent, 9 de desembre, al matí, tindrà lloc a la Casa de l'Església i comptarà amb la predicació del P. Agustí Borrell, provincial dels carmelites, que parlarà al clergat sobre l'espiritualitat de la santa d'Àvila, en aquest Any Jubilar Teresià.

Diàleg en família. 13 de desembre, de 17 a 18.30 h. Una nova sessió d'aquest curs, en el qual s'aprofundeix l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, amb una dinàmica de lectura comentada, en un treball conjunt de diàleg entre els participants.

Recés d'Advent per a religiosos i religioses. Organitzat per la Delegació per a la Vida Consagrada, serà dissabte 13 de desembre, de les 10 a les 16.30 h, a la Casa de l'Església, predicat pel bisbe Agustí. Inclou també el dinar i moment d'informacions diocesanes.

Trobada de Nadal de la Delegació d'Ensenyament. Els professors i mestres de religió i docents cristians són convocats el proper diumenge 14 de desembre, a les 17.45 h a la Casa de l'Església, on podran conèixer l'experiència de voluntariat que la professora Maria Bernat ha estat realitzant en el món de les presons.

A continuació, els assistents se sumaran a la celebració de l'eucaristia a la Catedral de Sant Llorenç, en el tercer diumenge d'Advent, participant activament amb l'acompanyament d'instruments i cants.

ESPIRITUALITAT

Recés d'Advent dels GOA. 13 de desembre, de 10 a 17 h, a la Casa d'Exercicis Sant Ignasi, de Sarrià, c/ Carrasco i Formiguera, Barcelona. Predicarà Mn. Joan Güell, director general dels Grups d'Oració i Amistat, sobre el tema de l'exhortació del papa Francesc *La joia de l'Evangelí*.

ACTIVITATS

17a campanya «Reis per a tothom». Organitzada pel Centre Cristià dels Universitaris, en col·laboració amb Càritas, Ràdio Estel, *Catalunya Cristiana*, el Club més Amics i el Museu Diocesà de Barcelona, està en marxa des de la primera setmana de novembre i fins al 19 de desembre. Aquesta campanya té l'objectiu de donar formació i ajudar a la conscienciació sobre la realitat de la societat en la que vivim, mitjançant la recollida i distribució de joguines. Més informació: CCU, c/ Villarroel 81 baixos, Barcelona, t. 933 233 368, campanyareisccu@gmail.com

CATEDRAL

2n diumenge d'Advent. Avui, 7 de desembre, a les 19 h. Eucaristia presidida pel bisbe Agustí.

ECO DE LA PALABRA

El despertador

Retengem la imatge de la dona embarassada per entendre l'Advent. Dícen que la primera vegada que una dona se'n percatava de que està encinta viu com una conmovió que la canvia la vida. Sempre se'n darà aquesta experiència, per més que hui prevalgui el control sobre les embarassos i la búsqueda conscient i lliure del fill.

Aquest fet, com molts altres en la vida de tots, actua de «despertador». Perquè normalment vivim «dormits» o «adormits». Com ocorre en la mateixa vida matrimonial, construïm el nostre habitatge còmode, en el que nos trobem a gust, perquè responde a les nostres particulars expectatives. Allí transcurren els dies, sota control i tranquils, en una atmosfera còmoda, com adonats i protegits, fins que la vida es canvia. La major part d'ella no és manipulable, escapa al nostre control. Lo qual és veritat, sobretot quan el aconteixement que sobrevé és un ser nou, una persona anomenada a ser lliure, que irrompe en la nostra existència trastocant el nostre disseny.

Això mateix és el que ocorre en l'Advent i la Navidad. Desgraciadament aquests moments, per circumstàncies que tots coneixem, se'n han convertit en festa, però una festa inofensiva, en la que ja controlada que deixa les coses com estaven.

Sin embargo, el Adviento y la Navidad auténticos contienen en su corazón una llamada, o mejor, un grito: ¡Despierta! Esto es lo que escuchamos en la liturgia:

«Despierta, alma mía; despertad, arpa y lira; ¡despertaré a la aurora!» (*Sal* 57,8).

«Despierta, Jerusalén, levántate» (*Is* 51,17).

«Despierta, Sión, despierta, ármate de fuerza» (*Is* 52,1). «Levántate, resplandece, que llega tu luz y la gloria del Señor amanece sobre ti» (*Is* 60,1).

«Por eso dice la Escritura: Despiértate, tú que duermes; levántate de entre los muertos y Cristo te alumbrará» (*Ef* 5,14).

«Ya es hora de despertarnos del sueño... La noche está muy avanzada y se acerca el día; por eso, dejemos de hacer las cosas propias de la oscuridad y revistámonos de luz, como un soldado se reviste de su armadura. Portémonos con decencia, como en pleno día. No andemos en borracheras y comilonas, ni en inmoralidades y vicios, ni en discordias y envidias. Al contrario, revestíos del Señor Jesucristo como de una armadura y no busquéis satisfacer los malos deseos de la debilidad humana» (*Rm* 13,11-14).

Despertar, levantarse, vestirse para el combate diario, eso es el Adviento. Es como un amanecer en el umbral del día. Es disponerse a vivir el encuentro con la luz y a deambular bajo su resplandor.

La tarea entonces consiste en detectar cuál es nuestra noche, cuáles las situaciones que nos retienen dormidos, cuál el grito de Dios que nos despierta, las disposiciones que, como un vestido nos permiten caminar y luchar en pleno día. Porque la Escritura identifica la conducta propia de la tiniebla, la conversión, semejante al despertar, que supone abandonarla y asumir una vida propia de Jesucristo.

Aquest llenguatge sembla llunyà a la manera com solemos viure l'Advent i la Navidad. En sí no se tracta de un llarg i pesat treball. ¿Què és un despertar, sino obrir els ulls i reconèixer la llum que ja existia abans, quan estàvem dormits, però que ignoràvem, entretinguts per ensoñacions i falsos déus?

El so del despertador sempre molesta, encara que el suavitzem amb música agradable (així hem endulzat l'Advent i la Navidad). És sí, podem apagar-lo immediatament. Però llavors seguirem en la fosca nit. Encara que dormir és reparador, nosaltres estem fets per al dia. Ser cristià és viure despiert, amb els ulls oberts a la llum.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat